

บันทึก

เรื่อง การแก้ไขพระราชบัญญัติฎีกาอุทธรณ์ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗

ตามหลักกฎหมายวิธีพิจารณาที่ใช้อยู่ในเวลานี้ คู่ความมีสิทธิจะร้องถวายฎีกาได้ในปัญหาข้อกฎหมาย แต่ปัญหาข้อเท็จจริงนั้น ได้บัญญัติห้ามไว้เป็นบางส่วน เมื่อมีผู้รับรองแล้ว ก็ยอมให้ทูลเกล้าฯ ถวายฎีกาได้ ที่พระราชบัญญัติฎีกาอุทธรณ์จำกัดห้ามและยอมให้รับรองฎีกาได้นั้น ก็เพื่อความยุติธรรมโดยหวังจะคุ้มครองผลประโยชน์ของประชาชน เรื่องรับรองนี้เป็นข้อไขในบทห้าม ซึ่งมีใจความว่า คดีที่ต้องห้ามทูลเกล้าฯ ถวายฎีกานั้น ถ้ามีผู้รับรองก็ยอมทูลเกล้าฯ ถวายฎีกาได้ ฯลฯ

ตามทางปฏิบัติการซึ่งได้สังเกตมาเห็นว่า คดีที่ขึ้นมาสู่ศาลฎีกาอาศัยความแห่งมาตรานี้ หาได้ผลดีดังความคาดหมายไม่ มีคดีโดยมากซึ่งไม่เป็นสาระ ก็มีผู้รับรองขึ้นมา เพราะผู้รับรองมิได้ใช้ความรู้พอสมควร นอกจากนี้มีข่าวอันแข็งแฉว่า การรับรองฎีกานี้เป็นทางอาชีพอีกแผนกหนึ่ง ซึ่งทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ ในคดีที่รับรองนี้มีมาสู่ศาลฎีกาเนื่องๆ และโดยมากศาลฎีกาก็ตัดสินยืนตามศาลอุทธรณ์ กระทำให้คู่ความต้องเสียทรัพย์สิน นอกจากนี้ยังเป็นช่องทางที่จะประวิงความไว้โดยใช้เหตุด้วย

พระราชบัญญัติฎีกาอุทธรณ์ให้อำนาจพิเศษไว้โดยมุ่งหมายประโยชน์แก่ความยุติธรรม มิได้มุ่งหมายจะให้มีผู้แอบอ้างอำนาจนั้นหาประโยชน์ส่วนตัวหรือให้ใช้เป็นเครื่องมือหลบลี้เลี่ยงข้อห้ามที่กำหนดไว้ ข้าพเจ้าเห็นว่า ถ้าจะตัดทอนข้อที่ให้อำนาจเนติบัณฑิตรับรองฎีกาได้นั้นออกเสีย จะเป็นผลดีขึ้น และทำให้ข้อห้ามในเรื่องนี้มั่นคงเคร่งครัด

อนึ่งข้อที่ให้สมุหเทศาภิบาลรับรองฎีกาได้นั้น ก็คงเป็นเพราะเป็นเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง แต่อำนาจรับรองก็มีอยู่ในเสนาบดี และอธิบดีกรมอัยการอันเป็นการที่จะให้ความยุติธรรมแก่คู่ความพอเพียงแล้ว ถ้าจะตัดทอนข้อนี้ออกเสียด้วยก็คงไม่เป็นเหตุให้ความยุติธรรมเสื่อมเสียและไร้ประโยชน์ ข้าพเจ้าจึงอยากจะให้แก้ไขพระราชบัญญัติลักษณะฎีกาอุทธรณ์มาตรา ๗ ดังนี้

ข้อความเดิม	ข้อความที่แก้ไขขึ้น
มาตรา ๗ ในคดีซึ่งได้จำกัดห้ามฎีกาไว้โดยมาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕ และมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ถ้าผู้พิพากษาซึ่งได้พิจารณาคดีในชั้นศาลเดิมก็ดี ศาลอุทธรณ์ก็ดี พิจารณาเห็นว่าข้อความที่ได้ตัดสินนั้นเป็นปัญหาสำคัญอันควรยกขึ้นสู่ศาลสูงสุดและอนุญาตให้ถวายฎีกา ถ้าถ้าเสนาบดี	มาตรา ๗ ในคดีซึ่งได้จำกัดห้ามฎีกาไว้โดยมาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕ และมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ถ้าผู้พิพากษาซึ่งได้พิจารณาคดีในชั้นศาลเดิมก็ดี ศาลอุทธรณ์ก็ดี พิจารณาเห็นว่าข้อความที่ได้ตัดสินนั้นเป็นปัญหาสำคัญอันควรยกขึ้นสู่ศาลสูงสุดและอนุญาตให้ถวายฎีกา ถ้าถ้าเสนาบดี

ข้อความเดิม	ข้อความที่แก้ไขขึ้น
เจ้ากระทรวง ฤาสมุหเทศาภิบาล ฤาอธิบดีกรม อัยการ ฤาเนติบัณฑิตสยามแต่ ๒ นาย ได้ลงชื่อ รับรองในฎีกาว่ามีเหตุอันสมควรที่ศาลสูงสุดจะ ได้วินิจฉัยนี้ ให้รับฎีกานั้นไว้พิจารณาและบังคับ บัญชาได้	เจ้ากระทรวง ^๑ ฤาอธิบดีกรมอัยการ ได้ลงชื่อ รับรองในฎีกาว่ามีเหตุอันสมควรที่ศาลสูงสุดจะ ได้วินิจฉัยนี้ ให้รับฎีกานั้นไว้พิจารณาและบังคับ บัญชาได้

วันที่ ๒๙ มกราคม พระพุทธศักราช ๒๔๖๘

(ลงนาม) เจ้าพระยาพิชัยญาติ
อธิบดีศาลฎีกา

^๑ คำว่าเสนาบดีเจ้ากระทรวง ณ ที่นี้ ภาษาอังกฤษแปลไว้ว่า Amy Minister ซึ่งเข้าใจว่า
หมายความว่าเสนาบดีกระทรวงใดกระทรวงหนึ่ง ไม่เฉพาะแต่เสนาบดีกระทรวงยุติธรรมเท่านั้น